

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 9Csp/175/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617209078
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Triznová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6617209078.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Evou Triznovou v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, IČO: 24785199, Česká republika, zast.: Jiří Šmída, usadený euroadvokát, advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, IČO: 47255773, so sídlom Ul. Svornosti 43, 821 09 Bratislava proti žalovanému: Q. P., S.. XX.XX.XXXX, N. M. Y. XX, XXX XX Y., štátny občan Slovenskej republiky, zast.: JUDr. Roman Jurík, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Jazerná 19, 940 71 Nové Zámky, o žalobe žalobcu proti žalovanému o zaplatenie 430,00 Eur s príslušenstvom a o protižalobe žalovaného proti žalobcovi o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia 500,-Eur, takto

rozhodol:

- I. Žalobu žalobcu proti žalovanému o zaplatenie 430,- Eur s príslušenstvom z a m i e t a.
- II. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému finančné zadostučinenie vo výške 100,- Eur, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Vo zvyšku po výšku 400,- Eur vzájomnú žalobu žalovaného proti žalobcovi z a m i e t a.
- IV. Žalovanému náhradu trov konania proti žalobcovi p r i z n á v a v rozsahu 100 %, zo sporu o zaplatenie 430,- Eur a zo sporu o vzájomnej žalobe.
- V. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 27.06.2017 proti žalovanému žalobu o zaplatenie 430,-Eur s príslušenstvom. Uviedol, že žalovaný a právny predchodca žalobcu, spoločnosť Provident Financial, s.r.o., IČO: 35 805 731 so sídlom Mlynské nivy 49, 821 09 Bratislava uzavreli dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len Zmluva). Na základe Zmluvy poskytla spoločnosť Provident Financial, s.r.o. žalovanému bezúčelový úver vo výške 500,-Eur. Peňažné prostriedky boli žalovanému odovzdané v hotovosti pri podpísaní Zmluvy. Žalovaný prevzatie peňažných prostriedkov podpísal, ktorá okolnosť je preukázaná Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. Žalovaný sa v Zmluve zaviazal úver splácať v týždenných splátkach v celkovom počte 60.splátok, pričom prvá splátka bola splatná 7.kalendárny deň po uzavretí Zmluvy, t.j. XX.XX.XXXX a posledná splátka bola splatná dňa 27.06.2014. Žalovaný sa za poskytnutie úveru zaviazal uhradiť náklady spojené s úverom vo výške 172,50 Eur, ktoré zahŕňajú zmluvný úrok a administratívny poplatok. Administratívny poplatok zahŕňa najmä spracovateľský poplatok a služby obchodného zástupcu spoločnosti Provident. Súčasne so Zmluvou žalovaný uzavrel Zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Služba zabezpečenia splátok úveru zahŕňala výber splátok každý týždeň v hotovosti prostredníctvom na to splnomocneného obchodného zástupcu

spoločnosti Provident Financial, s.r.o. a to na určenom mieste (v zamestnaní, v bydlisku žalovaného podľa čl. 1.1 Zmluvy o zabezpečení splátok úveru). Žalovaný sa zaviazal uhradiť sumu vo fixnej výške 257,50 Eur , ktorú sa zaviazal splácať v celkom počte 60.splátok, pričom splátky boli splatné spoločne so splátkami úveru, teda prvá splátka bola splatná 7.kaleďárny deň po uzavretí zmluvy, t.j. XX.XX.XXXX a posledná splátka bola splatná 27.06.2014 podľa čl. 1.2 Zmluvy o zabezpečení splátok úveru. Zmluva o zabezpečení splátok úveru bola uzavretá dňa 03.05.2013, pred prijatím § 9 ods.12, 13 zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť právnemu predchodcovi žalobcu celkom 930,-Eur (istina vo výške 500,-Eur , úrok a administratívny poplatok vyjadrení fixnou čiastkou po celé obdobie trvanie úveru 172,50 Eur a čiastku zabezpečenia splátok úveru 257,50 Eur). Celkovú čiastku 930,-Eur sa žalovaný zaviazal uhradiť v týždenných splátkach v celkovom počte 60.splátok po 15,50 Eur. Žalovaný pôvodnému veriteľovi zaplatil celkom 583,80 Eur. Konečná splatnosť úveru nastala 60.týždňov po podpísaní Zmluvy, t.j. 27.06.2014. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016 došlo s účinnosťou ku dňu 16.12.2016 k postúpeniu pohľadávky zo spoločnosti Provident Financial s.r.o. na žalobcu. Žalovanému bola zmena v osobe veriteľa oznámená listom zo dňa 16.12.2016. Hodnota postúpenej pohľadávky činila ku dňu postúpenia pohľadávky celkovo 430,- Eur. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 430,-Eur náklady spojené s úverom.

2. Okresný súd Lučenec vydal platobný rozkaz č.k. 9Csp/175/2017 - 55 zo dňa 31.08.2017. Proti platobnému rozkazu podal odpor žalovaný a vzájomnou žalobou si uplatnil primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,-Eur.

3. Uznesením zo dňa 28.09.2017, č.k. 9Csp/175/2017 -95 súd zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Lučenec zo dňa 31.08.2017, č.k. 9Csp/175/2017 - 55, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.10.2017. Súd postupoval podľa § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku. Žalovaný namietol aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Žalobca k žalobe pripojil oznámenie o postúpení pohľadávky, nepreukázal však doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky. Doložil len dva podacie háryky. Podací hárok nemožno považovať za dôkaz o doručení oznámenia o postúpení pohľadávky. Doručenie by dokázala doručka, ktorá je podľa § 111 ods. 1 Civilného sporového poriadku verejnou listinou. Žalobca si nesplnil povinnosť vyplývajúcu zo sudcovskej koncentrácie (§ 153 Civilného sporového poriadku), a zároveň nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu. Uvedené nemá dopad na pasívnu vecnú legitímáciu zo vzájomnej žaloby. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky povinné náležitosti, ktoré v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch má obsahovať. Najmä obsahuje nesprávny údaj o výške úrokovej sadzby. Ide o povinný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z.. V Zmluve sa píše o úroku vo výške 22,38% (suma 72,-Eur) a okrem toho o poplatku za garantovanú službu vo výške 100,50 Eur. Garantovanú službu definuje bod 4 Zmluvy. Má ísť o službu prevencie kumulácie neuhradených splátok, podporu prostredníctvom zákazníckej telefonickej linky, službu vyhotovenia duplikátov dokumentov, službu použitia karty splátok a možnosť požiadať o odklad splátok. Nie je zrejmé, čo garantovaná služba prináša spotrebiteľovi, čo by sa nedalo zahrnúť do úrokovej sadzby. Ničím sa odplata za službu od úrokovej sadzby nelíši. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp.zn. 18Co/109/2011. Jediným rozumným dôvodom na oddelenie odplaty za úver a odplaty za garantovanú službu môže byť snaha oklamať spotrebiteľa v otázke výšky úrokovej sadzby za úver. V zmysle § 11 ods. 1 písm.b) zákona č. 129/2010 Z.z. je prítomná absencia údajov o úrokovej sadzbe sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. To identicky platí aj pre údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov (povinná náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm.y) zákona č. 129/2010 Z.z.). V zmluve sa uvádza hodnota priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov 47,29%. Podľa informácie zverejnenej na webovom sídle Ministerstva financie Slovenskej republiky však pri tomto druhu úverov bola v prvom kvartáli 2013 priemerná ročná percentuálna miera nákladov 48,52%. S ohľadom na Zmluvu o zabezpečení splátok úveru je nesprávny aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. V zmluve o spotrebiteľskom úvere sa uvádza hodnota RPMN 70,38%. Pri výpočte RPMN však veriteľ nezohľadnil zabezpečenie splátok úveru. Pri jeho zohľadnení vychádza ročná percentuálna miera nákladov až približne 230%. Približne päťnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov. Ide zjavné o civilnoprávny úžer. S ohľadom na to, že v čase uzatvorenia oboch Zmlúv Občiansky zákonník ešte neobsahoval ustanovenie § 39a, je potrebné považovať konanie veriteľa za hrubo odporujúce dobrým mravom. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere sa nachádza viacero neprijateľných zmluvných podmienok. Bod 4 Zmluvy o garantovanej službe je ustanovenie, ktoré prináša značné výhody dodávateľovi, spotrebiteľovi však prináša výlučne nevýhodu v podobe nutnosti platiť za reálne neposkytnutú službu. Za zmienku stojí tiež bod 15, podľa ktorého postúpenie pohľadávky neodporuje dohode o spotrebiteľom. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku výslovne uvedenú v § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka. Práve k takémuto postúpeniu pohľadávky došlo. Postavenie spotrebiteľa sa značne zhoršilo, pretože cezhraničné postúpenie práv

a povinností veriteľa sťažuje postavenie spotrebiteľa pri uplatňovaní práv z deliktualnej zodpovednosti veriteľa. Zmluvu o zabezpečení splátok úveru treba v rámci prejudiciality považovať za neplatnú. Skutočnosť, že veriteľ takouto zmluvou porušoval zákon je zrejmé z rozsudku Krajského súdu Bratislava 5S/204/2015, ktorým súd zamietol žalobu proti odvolaciemu aj prvostupňovému rozhodnutiu Slovenskej obchodnej inšpekcie. V bode 38 odôvodnenia tohto rozsudku sa uvádza : „ informácie o úvere neboli inšpektorom SOI poskytnuté prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zamestnankyňa účastníka konania pri informovaní inšpektorov SOI o možnosti uzavretia Zmluvy o úvere a o osobnom výbere splátok uviedla, že sa jedná o jediný možný spôsob úhrady splátok, avšak opomenula uviesť informáciu o tom, že hotovostné vyberanie splátok obchodnou zástupkyňou, jedenkrát týždenne je vykonávané na základe Zmluvy o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru , ktorá je spoplatnená a zaťažuje spotrebiteľa neprimerane vysokým poplatkom za poskytnutú službu. Žalovaný ďalej zdôraznil, že sice popiera aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu je zrejmé, že žalobca koná v rámci svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti a uplatňuje neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky proti spotrebiteľovi. Preto sa v zmysle § 3 ods. 5 zákona č.250/2007 Z.z. domáha priznania finančného zadosťučinenia vo výške 500,-Eur. Účel relutárnej satisfakcie vo všeobecnosti vyjadril napr. Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku sp.zn. 30 Cdo 4431/2007. Pokiaľ ide o finančné zadosťučinenie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, k jeho úlohe sa niekoľkokrát vyjadril Krajský súd v Prešove napr. v uznesení sp.zn.20Co 96/2013. Súčasne poukázal na názor Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 30Cdo 4431/2007 Smernici o nekalých obchodných praktikách Európskeho parlamentu Rady 2005/29/ES v bode 22 sú východiská, z ktorých súd môže vychádzať pre odôvodnenie priznania finančného zadosťučinenia.

4. Uznesením č.k. 9Csp/175/2017-96 zo dňa 28.09.2017 súd vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k odporu proti platobnému rozkazu podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku. Súčasne vyzval uznesením č.k. 9Csp/175/2017 - 97, aby sa vyjadril k protižalobe žalovaného podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

5. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení uvádza, že žalovaný svoje tvrdenie, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky nijako neodôvodňuje, neuvádza, o aké podmienky by sa malo jednáť, ale ani nepoukazuje na konkrétne ustanovenia Zmluvy o úvere, ktoré ustanovenia by mali neprijateľnú zmluvnú podmienku obsahovať. Preto sa k tomuto tvrdeniu žalobca nemôže kvalifikovane právne vyjadriť. Nie je pravdou, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby o zaplatenie 430,-Eur. Pri doručovaní právnych úkonov a iných právnych aktov je potrebné rozlišovať medzi doručovaním hmotnoprávných úkonov a procesnoprávnym doručovaním. Tieto druhy doručovania písomnosti majú svoje osobitosti pokiaľ ide o účinnosť doručenia a zavŕšenia procesu perfektnosti a vyvolania zamýšľaných právnych dôsledkov právneho úkonu (aktu). Zásadný rozdiel spočíva v určení okamihu, kedy sa určitá písomnosť považuje za účinne doručenu, čo má významný vplyv predovšetkým na posudzovanie začiatku plynutia lehôt a iných právnych skutočností. V oblasti procesného práva sa preferuje skutočné prevzatie písomností adresátom, prípadne inou zákonom určenou osobou, pričom pri písomnostiach závažnejšieho charakteru, ktoré sa doručujú do vlastných rúk sa doručovanie vykonáva opakovane. Typickou pre procesnoprávne doručovanie je tzv. fikcia doručenia pre prípad neúspešného doručenia písomnosti. Režim doručovania hmotnoprávných úkonov sa spravuje ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pri hmotnoprávných úkonoch sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti zachytávajúcej právny úkon. Zvlášť významné bude doručovanie jednostranných právnych úkonov. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka, resp. celkovo v oblasti súkromného práva predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j. že sa dostane do sféry jeho dispozície, už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t.j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil, alebo nie, z podstaty doručovania tak vyplýva pre účastníkov zmluvného vzťahu povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok. Pri zmene dohodnutého režimu doručovania majú zmluvné strany vzájomnú oznamovaciu povinnosť.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení zdôrazňuje, že Zmluva o úvere obsahuje povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a to konkrétne výšku úrokovej sadzby. Zmluvný úrok je vyjadrený

úrokovou sadzbou 22,38% p.a. ako aj pevnou sumou 72,-Eur. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť poplatok za garantovanú službu, ktorý poplatok je presne vyjadrený v Zmluve o úvere a to pevnou sumou 100,50Eur. Žalovaný je toho názoru, že do úroku zo Zmluvy o úvere mal byť zahrnutý aj poplatok za garantovanú službu. Tento poplatok je však poplatok za službu, no nie je úrokom zo zmluvy, a preto musí byť zahrnutý len do celkovej RPMN. Garantovaný poplatok bol jediným poplatkom, ktorý bol požadovaný od klienta pôvodného veriteľa. Na základe tohto poplatku získal klient pôvodného veriteľa službu, ktorá je vymedzená v čl. 4 Zmluvy o úvere. Všetky práva, ktoré pre zákazníka zakladá garantovaná služba sú výsostne v prospech žalovaného a žalobca odmieta, že niektorá z výhod garantovanej služby mala byť v prospech žalobcu pôvodného veriteľa. To, či klient využije niektoré práva, ktoré mu plynú z garantovanej služby je len na jeho uvážení. Žalobca dal do pozornosti rozsudok Okresného súdu Martin, sp.zn.15C 244/2014. Poplatok za garantovanú službu nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Poukázal tiež na rozhodnutie Okresného súdu Topoľčany zo dňa 25.03.2015, sp.zn. 7C/138/2014. Žalovaný uvádza, že Zmluva o úvere obsahuje nesprávnu RPMN. Táto je v Zmluve o úvere uvedená vo výške 47,29%, avšak žalovaný zdôrazňuje, že správna výška pri tomto druhu úverov podľa informácie zverejnenej na webovom sídle Ministerstva financií SR mala byť 48,52 Eur. Právny predchodca žalobcu RPMN vypočítal podľa vzorca pre výpočet RPMN, ktorý je uvedený v Zmluve o úvere v čl. 5. Do tejto RPMN nemohla byť zahrnutá aj odmena zo Zmluvy o zabezpečení splátok, lebo Zmluvu o úvere a Zmluvu o zabezpečení splátok úveru nie je možné pokladať za jeden záväzok, nakoľko sa jedná o dve samostatné, od seba nezávislé zmluvy a zároveň tak dva samostatné nároky. Zmluva o zabezpečení splátok úveru je samostatnou spotrebiteľskou zmluvou, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytuje svojim zákazníkom dobrovoľnú doplnkovú službu zabezpečenia splátok úveru. Vzhľadom na to, že sa jedná o samostatný nárok nemožno ho započítať do príslušenstva zmluvy o úvere. Žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu Nitra, sp.zn. 9Co 300/2011. Žalovaný si Zmluvou o zabezpečení splátok úveru objednal u pôvodného veriteľa službu, ktorá sa spočítavala vo vyberaní splátok priamo v domácnosti klienta. Zmluva o zabezpečení splátok bola doplnkovou službou a nebola podmienkou uzatvorenia Zmluvy o úvere. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Topoľčany zo dňa 25.03.2015, sp.zn. 7C 138/2014. Zmluva o zabezpečení splátok úveru tak nemohla byť zahrnutá do RPMN, pretože sa nejedná o Zmluvu o úvere, nie je možné pokladať tieto dve zmluvy za jeden záväzok, nakoľko sa jedná o dve samostatné, od seba nezávislé zmluvy a zároveň tak dva samostatné nároky.

7. Žalovaný si uplatňuje proti žalobcovi finančné zadostučinenie vo výške 500,-Eur, ktoré požaduje v petite vzájomnej žaloby. Nárok na finančné zadostučinenie si môže uplatniť iba spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práv. Žalovaný neodôvodnil výšku požadovaného finančného zadostučinenia. Z gramatického a logického výkladu ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že spotrebiteľ musí ako aktívne legitimovaný subjekt podať žalobu na súd v rámci ktorej bude namietat porušenie práv, čiže prvotne sa musí domáhať porušenia práva a sekundárne priznania primeraného finančného zadostučinenia. Žalovaný takýmto spôsobom nepostupoval. Bližšie nešpecifikoval svoje tvrdenia ohľadom neprijateľných podmienok v Zmluve o úvere a dostatočne nepreukázal, že boli porušené jeho práva spotrebiteľa. Na súčasného veriteľa neboli postúpené pasíva pohľadávok, a teda nie je zodpovedný za dlhy a záväzky vyplývajúce zo zmlúv o úvere pôvodnému veriteľovi Provident Financial, s.r.o.. aj keď by súd uznal finančné zadostučinenie za oprávnené, nie je možné sa tohto domáhať voči súčasnému veriteľovi, ale len na spoločnosti Provident Financial, s.r.o.. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp.zn. 15Co 9/2015.

8. Uznesením č.k. 9Csp/175/2017 - 112 zo dňa 06.11.2017 Okresný súd Lučenec vyzval žalovaného na vyjadrenie k tvrdeniam žalobcu. Žalovaný v rámci procesnej obrany poprel tvrdenie, že by mu bolo niekedy doručené oznámenie o postúpení pohľadávky. Bolo na postupcovi, aby oboznámil žalovaného s postúpením pohľadávky dokázateľne. A či túto povinnosť zanedbal, je to na jeho ľarchu. Oznámenie o postúpení pohľadávky nie je právnym úkonom. Právnym úkonom je zmluva o postúpení pohľadávky. Podľa § 526 Občianskeho zákonníka je postupca povinný bezodkladne oznámiť postúpenie pohľadávky dlžníkovi. Na oznámenie o postúpení pohľadávky postupcom alebo na preukázanie postúpenia pohľadávky postupníkom sa viaže povinnosť dlžníka plniť určitej osobe. Pokiaľ by žalobca vedel predložiť ako dôkaz vrátenú poštovú zásielku, ktorej prevzatie by žalovaný odoprel obstal by argument o teórii dôjdenia. Žalobca však predkladá len podací hárok, z ktorého nevyplýva nič iné, len že niekto odoslal poštou zásielku žalovaného. Z predloženého podacieho hárku nie je zrejme ani len to, kto je odosielateľom poštovej zásielky.

9. Žalovaný zdôrazňuje, že už v odpore proti platobnému rozkazu poukázal na právoplatný rozsudok Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 5C 204/2015, z ktorého vyplýva, že dohoda o garantovanej službe podsúvaná spotrebiteľom zo strany spoločnosti Provident Financial s.r.o. je nekalou obchodnou praktickou. Na tomto svojom tvrdení žalovaný zotráva. Žalobca vytýkal žalovanému, že neuviedol žiadne

neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Odhliadnuc od toho, že povinnosť prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky má súd ex offa na jednu konkrétnu neprijateľnú zmluvnú podmienku dôležitú z hľadiska posúdenia aktívnej vecnej legitímácie žalovaný poukazuje. Ide o bod 15 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere: „zmluvné strany činia nesporným, že postúpenie práv a pohľadávok Providentu z tejto Zmluvy neodporuje dohode o zákazníkovi a to bez ohľadu na to, na aký subjekt budú tieto práva a pohľadávky postúpené. Takéto ustanovenie ako neprijateľnú zmluvnú podmienku uvádza § 53 ods. 4 písm.b) Občianskeho zákonníka. Výpočet neprijateľných zmluvných podmienok v Občianskom zákonníku je len príkladný. V podobnej veci rozhodol Okresný súd Lučenec, rozsudkom sp.zn.21C 71/2016. Hoci ide o rozsudok pre zmeškanie, je rozsudok odôvodnený. V rámci prejudiciality treba teda prihliadať aj na Zmluvu o postúpení pohľadávky ako na neplatnú, pretože vychádza z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Podľa § 5 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. nie je správny výklad žalobcu týkajúci sa tohto zákonného ustanovenia. Dôležité je, aby spotrebiteľ bol aktívny pri ochrane svojich práv. Žalovaný vzniesol vzájomnú žalobu v spore o zaplatenie 430,-Eur, a teda žalovaný ako spotrebiteľ namieta porušenie práv a až následne sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia.

10. Súd určil termín pojednávania na deň 24.01.2018.

11. Zástupca žalobcu ospravedlnil neúčast' na pojednávaní a súhlasil s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Na pojednávanie sa dostavil zástupca žalovaného. Súd uznesením nariadil pojednávanie v neprítomnosti zástupcu žalobcu.

12. Zástupca žalovaného uviedol, že trvajú na dôvodoch, ktoré rozviedli podrobne v odpore proti platobnému rozkazu, na tvrdeniach podrobne rozpísaných vo vzájomnej žalobe a na vyjadreniach k písomným vyjadreniam zástupcu žalobcu.

13. Dokazovanie súd vykonal prečítaním Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Zmluvy o zabezpečení splátok úveru zo dňa XX.XX.XXXX, ktoré listinné dôkazy sú pripojené na č.l. 8, 9, rozpisu splátok a úhrad na č.l. 10, oznámenia o postúpení pohľadávok, Zmluvy o zabezpečení splátok úveru zo dňa 03.05.2013 na č.l. 12, 13,14,15,16, podacieho hárku, predžalobnej výzvy na č.l. 18, 19.

14. Žalovaný ako dlžník uzatvoril s právnym predchodcom so žalovaným ako veriteľom dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bol spotrebiteľský úver vo výške 500,-Eur. Celkové náklady žalovaného ako zákazníka podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou 22,38% ročne zo sumy úveru, t. j. vo výške 72,- Eur a poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 100,50 Eur. RPMN bola vo výške 70,38 %, celková čiastka, ktorú bol zákazník povinný zaplatiť Providentu je 672,50 Eur, priemerná hodnota RPMN 47,29 %. Žalovaný ako zákazník mal splatiť Providentu dlžnú sumu v 60.týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú je 11,21Eur a výška poslednej splátky dlžnej sumy je 11,11 Eur. Úver bol poskytnutý na dobu 60 týždňov, termín splatnosti poslednej splátky a teda aj konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň šesťdesiateho týždňa po dni uzavretia zmluvy. Plnenie z uvedenej zmluvy bolo v režime - hotovostný režim. Splatnosť prvej splátky nastáva 7.kalendárnym dňom po uzavretí zmluvy, splatnosť každej splátky nastane 7.kalendárnym dňom po splatnosti predchádzajúcej splátky.

15. Dňa XX.XX.XXXX medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená aj Zmluva o zabezpečení splátok úveru, kde právny predchodca žalobcu ako poskytovateľ sa zaviazal žalobcovi ako zákazníkovi za odmenu počas splatnosti zmluvy pravidelne poskytovať služby, v rámci ktorej okrem iného bude preberať od žalovaného ako zákazníka peňažné sumy určené na úhrady splátok spotrebiteľského úveru, poskytnutému na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalovaný ako zákazník sa zaviazal za poskytnutie tejto služby zaplatiť právnemu predchodcovi žalobcu ako poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 257,50 Eur, ktorú sa zaviazal žalovaný splácať v 60.pravidelných splátkach, a to v 59.týždenných splátkach vo výške 4,29 Eur a poslednú splátku vo výške 4,39 Eur počas doby splácania úveru.

16. Žalovaný pôvodnému veriteľovi zaplatil celkom 583,80 Eur.

17. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX došlo s účinnosťou ku dňu XX.XX.XXXX k postúpeniu pohľadávky zo spoločnosti Provident na žalobcu.

18. Predžalobnou výzvou zo dňa 11.05.2017 (č.l. 18) žalobca oznámil žalovanému, že sa stal vlastníkom pohľadávky, ktorá vznikla zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorá bola uzavretá medzi spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. a žalovaným. Žalobca sa stal vlastníkom

uvedenej pohľadávky na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX. Súčasne žalobca upozornil žalovaného, že pokiaľ pohľadávku nezaplatí, budú ju vymáhať prostredníctvom súdu. Z podacieho hárku (č.l. 19) bolo preukázané, že žalobca predžalobnú výzvu na zaplatenie pohľadávky posielal na adresu Q. P., Y. XX ako doporučenú zásielku dňa 02.06.2017.

19. Oznámením o postúpení pohľadávok(č.l. 46) Provident Financial, s.r.o. oznámil žalovanému postúpenie pohľadávok, zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX a Zmluvy o zabezpečení splátok úveru zo dňa 03.05.2013. Zásielku žalovanému posielal ako doporučenú na adresu Y. XX dňa 03.01.2017 (podací hárk na č.l. 47).

20. Podľa § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

21. Podľa ustanovenia § 290 Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

22. Podľa ustanovenia § 2 písm. g) zákona č.129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia oboch zmlúv sú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

23. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere musí obsahovať tieto náležitosti: Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná,

ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

24. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy zo dňa 03.05.2013, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

25. Podľa ustanovenia § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu,¹⁾ na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov¹⁾ na platobné transakcie¹⁾ a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie¹⁾ sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

26. Podľa ustanovenia § 52a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

27. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

28. Podľa ustanovenia § 131 Civilného sporového poriadku, žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva. Predmet civilného sporu zásadne neurčuje súd, ale žalobca ako tzv. dominus litis. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (ustanovenie § 216 C.s.p.). V súlade s citovaným zákonným ustanovením žalobca žiada vydať od žalovaného bezdôvodné obohatenie.

29. Podľa § 147 ods. 1 Civilného sporového poriadku, žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou.

30. Podľa § 147 ods. 2 Civilného sporového poriadku, vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného.

31. Podľa § 147 ods. 3 Civilného sporového poriadku, na vzájomnú žalobu sa primerane použijú ustanovenia o žalobe.

32. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúci z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

33. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

34. Podľa § 524 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

35. Vyššie citované zákonné ustanovenia súd aplikoval v tomto spore.

36. Medzi stranami nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá spotrebiteľská zmluva podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Dňa XX.XX.XXXX uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 500,- Eur. Súčasne právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili Zmluvu o zabezpečení splátok úveru spočívajúcu v preberaní peňažnej hotovosti právneho predchodcu žalobcu od žalovaného na účely úhrady splátok spotrebiteľského úveru, ktorý bol poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX.

37. Súd dokazovaním skúmal, či Zmluva o úvere mala zákonné náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f), k), j) zákona č. 129/2010 Z.z.. Zmluva bola uzavretá v písomnej forme, čiže v súlade so zákonom. Je pravda, že slovenské súdy v rámci svojej judikatúry rozhodovali, že veriteľ bol povinný určiť v zmluvách o úvere presný rozpis súm a to, koľko sa z jednotlivých splátok započítava na istinu a koľko na úroky a ostatné náklady (ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) vyššie citovaného zákona). Súdy citované znenie zákona prísnejšie interpretovali v porovnaní so znením Smernice č.48/2008/ES, ktorá hovorí len o povinnosti uvádzať výšku, počet a frekvenciu splátok.

38. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (tretia komora) C-42/15 z 09. novembra 2016 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bírúová sa vzťahuje aj na žalovaným namietanú absenciu (bod 72) v ktorom Súdny dvor Európskej únie na prejudiciálnu otázku, či je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala každú splátku spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum alebo či v tejto súvislosti postačuje všeobecný odkaz v zmluve umožňujúci identifikovať dátum týchto splátok, a či zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami musí spresňovať vo forme amortizačnej tabuľky, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, odpovedal, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, a že čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, dokonca tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. I keď právo Európskej únie de iure neustanovuje všeobecnú záväznosť rozhodnutí súdov únie, všeobecná záväznosť rozhodnutí súdov únie je daná zásadou zodpovednosti členského štátu za škodu, ktorú spôsobil porušením práva únie, napr. aj tým, že vydá súdne rozhodnutie, ktoré bude v zjavnom rozpore s judikatúrou súdneho dvora (Köbler - C-224/01, 30.09.2003) a (právny názor Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/790/2015 zo dňa 25.01.2017).

39. Vyššie citovaný odkaz na rozsudok vo veci C-42/15 sa vzťahuje aj na žalovaným namietanú absenciu náležitosti Zmluvy písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V Zmluve o úvere bol žalovanému úver poskytnutý na dobu 60 týždňov. Termín poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy bol v siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia Zmluvy. Súdny dvor vo svojom výroku záväzným spôsobom okrem iného objasnil aj článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES nasledovne: „2.Článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby Zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok

spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ Súdny dvor EÚ príslušné ustanovenie smernice 2008/48/ES jasne vyložil tak, že obsahom danej náležitosti nie je nevyhnutne uvedenie konkrétneho dátumu splatnosti úveru (deň, mesiac, rok). Dôležitým pre tento spor je ale spôsob, akým Súdny dvor EÚ k takémuto záveru dospel. V bode 48 rozsudku C-42/15 poukázal na cieľ daného ustanovenia, ktorý uvádzala generálna advokátka E.Sharpston, a to zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň, v ktorý je splatná každá splátka úveru. Podľa Súdného dvora EÚ na naplnenie tohto cieľa postačí akákoľvek formulácia, ktorá umožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy, veriteľovi sa však neukladá v zmluve uviesť presný dátum (deň, mesiac, rok). V danom spore bolo postačujúce, že v Zmluve o úvere bol konkrétne definovaný počet splátok 60, definovaná výška každej splátky, určená splatnosť každej splátky, pričom je potrebné zohľadniť, že úroky ani istina nemali žiaden osobitný dátum splatnosti, ktorý by vyžadoval, aby bolo potrebné popri splatnosti jednotlivých splátok definovať samostatne splatnosť jednotlivých zložiek celkových nákladov žalovaného spojených s poskytnutým úverom. Zmluva o úvere tak má náležitosti predpokladané ustanovením § 9 ods. 2 písm.f), k) . Žalovaný tvrdil, že Zmluva o úvere neobsahuje okruh plnení, ktoré mali byť poskytnuté za poplatok za garantovanú službu. Súd mal za to, že žalovaný bol zrozumiteľne informovaný o výške tohto poplatku a o výške zmluvných úrokov. Výška poplatku bola premietnutá do RPMN. Poplatok za garantovanú službu nepodlieha v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj podľa Čl.4 ods. 2 Smernice 93/13/EHS samotnému súdnemu prieskumu prijateľnosti ceny tohto poplatku. Právny predchodca žalovaného v Zmluve o úvere tento administratívny poplatok špecifikoval a určil ho určito, jasne a zrozumiteľne.

40. Súd sa postavil na to stanovisko, že v Zmluve o úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť, za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov, okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v Zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Za doplnkovú službu - inkasovanie splátok , ktorá bola medzi stranami sporu dojednaná osobitnou zmluvou vrátane odmeny za takúto službu bol žalovaný povinný platiť odmenu osobitne, avšak inkludovanú v jednotlivých splátkach úveru. Zmluva o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok bola podmienkou poskytnutia úveru za podmienok uvedených v úverovej zmluve. Žalovaný potreboval finančné prostriedky, a aby ich získal musel podpísať dohodu o doplnkovej službe k Zmluve o úvere. Navyše obchodný zástupca žalovaného bol odmeňovaný v závislosti od výšky sumy výberu splátok od jednotlivých klientov. Obchodný zástupca mal teda aj vlastný ekonomický záujem na uzatvorení zmluvy o garantovanom výbere splátok. V súlade s ustanovením § 52a Občianskeho zákonníka, sa jedná o prípad, keď z povahy zmlúv ako aj stranám známeho účelu týchto zmlúv pri ich uzatváraní je zrejmé, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé. Potom náklady spojené s doplnkovou službou mali byť započítané do ročnej percentuálnej priemernej miery nákladov, nakoľko sa jedná o dodatočné náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Žalobca v písomnom vyjadrení uviedol, že platbu odmeny v zmysle zmluvy o garantovanej službe do RPMN nezahrnul, takže táto otázka nebola medzi žalobcom a žalovaným spornou. Finančná situácia žalovaného nebola dobrá, takže v takejto ťaživej finančnej situácii súd uveril, že nebol oboznámený poskytovateľom úveru s podmienkami Zmluvy o úvere a Zmluvy o doplnkovej službe. Žalobca nemal možnosť zvoliť si iný spôsob platenia len ten, ktorý mu ponúkol poskytovateľ úveru, pričom výška odmeny za doplnkovú službu 257,50 Eur bola percentuálne vyššia ako 50% z poskytnutého úveru (500,-Eur). Súd uveril žalovanému, ktorý bol v ťaživej finančnej situácii a potreboval finančné prostriedky ihneď, že Zmluva o zabezpečení splátok úveru bola podmienkou uzavretia Zmluvy o úvere, ktorá je predmetom sporu. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX nebola správne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech žalovaného. Súd považoval Zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z.. Spôsob platenia úveru viedol súd k záveru, že odmena dohodnutá v Zmluve o zabezpečení splátok úveru mala byť započítaná do ročnej priemernej miery nákladov. Žalobca vo svojich vyjadreniach tvrdil, že Zmluva o doplnkovej službe vo vzťahu k Zmluve o

úvere má akcesorickú povahu, jej zánik bol viazaný na zánik Zmluvy o úvere. Súd sa nestotožnil s jeho tvrdením o tom, že nebola podmienkou získania úveru.

41. Vyššie uvedený stav, kedy Zmluva o zabezpečení splátok úveru je podmienkou úverovej zmluvy pri inkasovaní poplatku viac ako 50% z poskytnutého úveru, ktorý nie je započítaný do RPMN a týmto spôsobom úver poskytnutý spotrebiteľovi sa neprimerane navyšuje je podľa názoru súdu konaním rozporným s dobrými mravmi najmä z hľadiska spôsobu akým negociačný proces prebiehal. Zmluvu v tomto smere je potrebné považovať za zmluvu absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi, podľa § 3 a podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

42. Žalobca bol aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby o plnenie zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 03.05.2013. Pôvodný veriteľ postúpil s účinnosťou ku dňu 16.12.2016 pohľadávku na žalobcu. Zmluvu o postúpení pohľadávok žalobca predložil a je pripojená v spise na č.l. 41 a nasl. spisu. Súd uveril žalobcovi, že Provident Financiel s.r.o., Mlynské nivy 49, Bratislava oznámil písomne podaním zo dňa 16.12.2016 postúpenie pohľadávky na adresu žalovaného, ktorá je adresou jeho trvalého bydliska. V čase uzavretia Zmluvy o úvere uviedol žalovaný túto adresu ako kontaktnú adresu. Z predloženého podacieho hárku bolo preukázané, že zásielka bola doručovaná ako doporučená. Oznamenie o postúpení pohľadávky je jednostranným právnym úkonom adresovaným dlžníkovi, ktorý musí vyhovovať všeobecným požiadavkám kladeným na platný právny úkon. Keďže právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky a oznámenie doručil ako doporučenú zásielku, žalobca je aktívne legitimovaný na podanie žaloby.

43. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodením spotrebiteľských práv alebo ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práv alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

44. Súd konštatuje, že akýkoľvek priemerný spotrebiteľ v zložitej finančnej situácii si dobrovoľne nemôže zvoliť možnosť pohodlného splácania splátok, len aby mohol zaplatiť za to odmenu v rozsahu viac ako 50% z poskytnutého úveru. Zmluva o doplnkovej službe bola podmienkou uzavretia úverovej zmluvy, čím sa úver pre spotrebiteľa - žalobcu značne navýšil takéto konanie možno hodnotiť zo strany právneho predchodcu žalobcu ako rozporné v rozpore s dobrými mravmi, keď spotrebiteľ za poskytnutých 500,-Eur by mal zaplatiť zmluvné úroky, garančný poplatok a poplatok za doplnkovú službu. Takéto správanie poskytovateľa úveru je v rozpore s dobrými mravmi tým že vystavil spotrebiteľa finančnej záťaži, porušil jeho práva, preto je dôvodné, aby zaplatil primerané finančné zadosťučinenie. Výška finančného zadosťučinenia sa spravuje úvahou súdu. Súd zohľadnil, že sa žalovaný spotrebiteľ musel podrobiť súdnemu konaniu, v ktorom napokon súd ustálil, že Zmluva o úvere bola uzavretá spolu s doplnkovou službou v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Právny predchodca žalobcu použil nekalú obchodnú praktiku, zanedbal odbornú starostlivosť pri posudzovaní solventnosti žalovaného, takže je dôvodné, aby výška finančného zadosťučinenia bola určená sumou 100,-Eur. Súd zohľadnil aj výšku skutočne poskytnutých finančných prostriedkov zo strany právneho predchodcu žalobcu, takže finančné zadosťučinenie tak ako ho v protižalobe navrhol určiť žalovaný je neprimerane vysoké. Pokiaľ došlo k platnému postúpeniu pohľadávok zo Zmluvy o úvere, ktorá je predmetom sporu je žalobca pasívne legitimovaný v spore o finančné zadosťučinenie.

45. Z týchto dôvodov súd rozhodol tak ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

46. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

48. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu zo žaloby o zaplatenie 430,-Eur a z protižaloby o priznanie finančného zadosťučinenia. Zásadu úspechu je potrebné uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu. Žalovaný bol úspešný aj v spore o žalobe žalobcu o zaplatenie 430,-Eur a o protižalobe o zaplatenie finančného zadosťučinenia len jeho výška bola ponechaná na úvahe súdu.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa doručenia, na Okresný súd Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, Lučenec písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že,

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.